

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL Y. Y. 2016-03-18 SKUNDO**

2016 m. gegužės 26 d. Nr. S-108 (7-55/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos narės, pavaduojančios komisijos pirmininkę
komisijos narių

Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės – pranešėja

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovui
mokesčių mokėtojui nedalyvaujant

Jūratei Dalmantaitei

2016 m. balandžio 26 d. posėdyje išnagrinėjusi Y. Y. (toliau – Pareiškėjas) 2016-03-18 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2016-02-03 sprendimo Nr. 68-24, n u s t a t ė:

Inspekcija 2016-02-03 sprendimu Nr. 68-24 patvirtino Šiaulių apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Šiaulių AVMI) 2015-06-09 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. FR0682-355, kuriame Pareiškėjui nurodyta į valstybės biudžetą sumokėti 5079,07 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 2261,86 Eur GPM delspinigius, 496 Eur GPM baudą, 750,70 Eur privalomojo sveikatos draudimo įmokas (toliau – PSDĮ), 332,18 Eur PSDĮ delspinigius, 75 Eur PSDĮ baudą.

Sprendime nurodoma, jog Pareiškėjo mokestinis patikrinimas atliktas vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (Žin., 2004, Nr. 63-2243, toliau – MAĮ) 70 straipsniu ir Inspekcijos viršininko 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 patvirtintomis Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklėmis (toliau – Taisyklės), taikant specialų mokesčių apskaičiavimo būdą, t. y. pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą – išlaidų metodą.

Sprendime vadovaujamasi Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 3.87, 3.88, 3.109 straipsnių nuostatomis ir nurodoma, jog, analizuojant Pareiškėjo gautas pajamas bei patirtas išlaidas, atsižvelgta ir į jo sutuoktinės A. Y. gautas pajamas, patirtas išlaidas bei piniginių lėšų likučius. Minėtų CK nuostatų pagrindu Pareiškėjo gautos pajamos ir patirtos išlaidos, kadangi tai yra bendros šeimos pajamos ir išlaidos, yra pagrįstai dalinamos lygiomis dalimis su sutuoktine ir apmokestintos Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (Žin., 2002, Nr. 73-3085, toliau – GPMĮ) nustatyta tvarka.

Nurodoma, jog pirminio ir pakartotinio patikrinimų metu siekiant nustatyti tikrinamo laikotarpio pradžioje (2008-01-01) Pareiškėjo ir A. Y. turėtą piniginių lėšų likutį, iš kokių pajamų

šaltinių tikrinamajame laikotarpyje vykdyti privalomai registruotino kilnojamojo turto pirkimai, bei patirtos kitos išlaidos, patikrinimo metu buvo analizuotos iki tikrinamo laikotarpio pradžios (iki 2008-01-01) ir tikrinamo laikotarpio (2008–2011 m.) pajamos ir išlaidos. Atlikus Pareiškėjo šeimos pajamų ir išlaidų analizę iki tikrinamojo laikotarpio pradžios nustatyta, kad patikrinimo pradžioje, t. y. 2008-01-01 Pareiškėjas ir A. Y. grynųjų piniginių lėšų likučio ne banke neturėjo, atsiskaitomose sąskaitose buvo 611,43 Lt ir 20055,83 Lt terminuotas indėlis sąskaitoje.

Dėl Pareiškėjo ir A. Y. gautų pajamų ir patirtų išlaidų 2008–2011 m. laikotarpiu

Inspekcijos sprendime nurodoma, jog pirminio mokestinio patikrinimo metu nustatyta, kad sutuoktinių patirtos išlaidos viršijo gautas pajamas, t. y. sutuoktiniai gavo kitų pajamų, nuo kurių neapskaičiavo ir nedeklaravo prievolės valstybei. Pirminio patikrinimo rezultatų nagrinėjimo metu Pareiškėjas centriniam mokesčių administratoriui pateikė papildomus dokumentus, patvirtinančius, jog tikrinamuoju laikotarpiu gavo pajamų Rusijoje. Centrinis mokesčių administratorius 2015-02-02 sprendimu Nr. 68-7 iš esmės pripažino, jog Pareiškėjo šeimos išlaidos viršijo pajamas ir mokesčių administratorius pagrįstai taikė MAĮ 70 straipsnio nuostatas, tačiau, atsižvelgdamas į tai, jog Pareiškėjo pateikti dokumentai apie gautas pajamas iš Rusijos gali turėti įtakos jo mokesčio bazės apskaičiavimui, pavedė Šiaulių AVMI atlikti pakartotinį patikrinimą, siekiant įvertinti Pareiškėjo pateiktų dokumentų pagrįstumą. Pareiškėjas minėto centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo ir jame išdėstytų motyvų neskundė.

2008 metai:

Pirminio patikrinimo metu įvertinus Pareiškėjo ir A.Y. piniginius likučius bankų sąskaitose einamųjų metų pradžioje ir pabaigoje, per 2008 m. 49947,92 Lt gautas pajamas ir 108751,24 Lt patirtas išlaidas, buvo nustatyta, jog 2008-12-31 sutuoktinių išlaidos viršijo pajamas 38976,05 Lt. Pakartotinio patikrinimo metu pagal Pareiškėjo pateiktą OOO „D1S“ išduotą pažymą apie fizinio asmens pajamas jis užsienyje per 2008 m. 08 ir 09 mėn. uždirbo 4156,53 Lt (be mokesčių) ir pagal OOO „D1S“ išduotą pažymą apie fizinio asmens pajamas per 2008 m. 10–12 mėn. užsienyje uždirbo 2530,23 Lt (be mokesčių), iš viso 6686,76 Lt.

Pakartotinio patikrinimo metu įvertinus 2008-01-01 turėtus atsiskaitomose sąskaitose 611,43 Lt (603,08 Lt + 8,35 Lt) ir 20055,83 Lt terminuoto indėlio likučius banke, 2008 m. gautas pajamas 54086,08 Lt, patirtas vidutines pinigines vartojimo išlaidas 31731,60 Lt ir kitas išlaidas 76360,06 Lt, metų pabaigoje pinigų likutį banko atsiskaitomosiose sąskaitose 839,99 Lt (839,69 Lt + 0,30 Lt), 2008-12-31 sutuoktinių išlaidos viršijo pajamas 34178,31 Lt (pirminio patikrinimo metu buvo 38976,05 Lt).

2009 metai:

Pirminio patikrinimo metu įvertinus Pareiškėjo ir A. Y. piniginius likučius bankų sąskaitose einamųjų metų pradžioje ir pabaigoje, per 2009 m. 91739,59 Lt gautas pajamas ir 106652,19 Lt patirtas išlaidas, 2009-12-31 sutuoktinių išlaidos viršijo pajamas 14680,85 Lt.

Pakartotinio patikrinimo metu pagal Pareiškėjo pateiktą OOO „D1S“ išduotą pažymą apie fizinio asmens pajamas, jis užsienyje per 2009 m. 01–07 mėn. uždirbo 7728,80 Lt (be mokesčių) ir OOO „D1S“ išduotą pažymą apie fizinio asmens pajamas per 2009 m. 08–12 mėn. užsienyje uždirbo 10612,06 Lt (be mokesčių), iš viso 18340,86 Lt. Pakartotinio patikrinimo metu įvertinus 2009-01-01 banko likutį 839,99 Lt (839,69 Lt + 0,30 Lt), 2009 m. gautas pajamas 100993,72 Lt, patirtas vidutines pinigines vartojimo išlaidas 26190 Lt ir kitas išlaidas 81641,02 Lt, pinigų likutį banko sąskaitose metų pabaigoje 608,24 Lt (607,85 Lt + 0,39 Lt), 2009-12-31 sutuoktinių išlaidos viršijo pajamas 6605,55 Lt (ankstesnio patikrinimo metu 14680,85 Lt).

2010 metai:

Pirminio patikrinimo metu įvertinus Pareiškėjo ir A. Y. piniginius likučius bankų sąskaitose einamųjų metų pradžioje ir pabaigoje, per 2010 m. 89706,66 Lt gautas pajamas ir 129982,05 Lt patirtas išlaidas, 2010-12-31 sutuoktinių išlaidos viršijo pajamas 40576,42 Lt.

Pagal Pareiškėjo pateiktą OOO „D1S“ išduotą pažymą apie fizinio asmens pajamas jis užsienyje per 2010 m. 01–09 mėn. uždirbo 4156,53 Lt (be mokesčių) ir OOO „S“ išduotą pažymą

apie fizinio asmens pajamas per 2010 m. 10–12 mėn. užsienyje uždirbo 10957,46 Lt (be mokesčių), iš viso 15814,18 Lt.

Pakartotinio patikrinimo metu įvertinus 2010-01-01 pinigų likutį banko sąskaitose 608,24 Lt (607,85 Lt + 0,39 Lt), 2010 m. gautas pajamas 91736,29 Lt bei patirtas vidutines pinigines vartojimo išlaidas 24896,40 Lt, 77778 Lt namo statybos išlaidas ir kitas išlaidas 26626,83 Lt, likutį banke metų pabaigoje 909,27 Lt (909,27 Lt + 0,00 Lt), 2010-12-31 sutuoktinių išlaidos viršijo pajamas 37865,97 Lt (pirminio patikrinimo metu buvo 40576,42 Lt).

2011 metai:

Pirminio patikrinimo metu įvertinus Pareiškėjo ir A. Y. piniginius likučius bankų sąskaitose einamųjų metų pradžioje ir pabaigoje, per 2011 m. 18862,28 Lt gautas pajamas ir 134183,25 Lt patirtas išlaidas, 2011-12-31 sutuoktinių išlaidos viršijo pajamas 115098,80 Lt.

Pakartotinio patikrinimo metu įvertinus 2011-01-01 piniginių lėšų likutį banko sąskaitose 909,27 Lt, 2011 m. gautas pajamas 18812,28 Lt bei patirtas vidutines pinigines vartojimo išlaidas 26409,60 Lt, 97224 Lt išlaidas namo statybai ir 9920,34 Lt kitas išlaidas bei piniginių lėšų likutį banko sąskaitose metų pabaigoje 687,10 Lt (687,10 Lt + 0,00 Lt), 2011-12-31 sutuoktinių išlaidos viršijo pajamas 114519,49 Lt (pirminio patikrinimo akte buvo 115098,80 Lt).

Nurodoma, jog pakartotinio patikrinimo metu vertinant Pareiškėjo patirtas vidutines pinigines vartojimo išlaidas buvo naudojami Statistikos departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Statistikos departamentas) skelbiami vidutiniai statistiniai rodikliai (www.stat.lt) didžiųjų miestų teritorijoje (taip pat Šiaulių m.) per mėnesį vienam asmeniui, eliminuojant per mėnesį vaikui alkoholiniams gėrimams ir tabakui tenkančią dalį. Išsamūs skaičiavimai, tenkantys vienam asmeniui, yra pateikti Šiaulių AVMI sprendimo 2–9 puslapiuose ties kiekvienais tiriamaisiais metais. Centrinis mokesčių administratorius, įvertinęs Šiaulių AVMI pateiktus skaičiavimus, teigia sutinkantis su šiais skaičiavimais, nes jie yra objektyvūs ir teisingi.

Dėl MAĮ 70 straipsnio nuostatų taikymo

Centrinis mokesčių administratorius ginčijamame sprendime cituoja MAĮ 70 straipsnio, Taisyklių 4, 6 punktų nuostatas ir nurodo, jog vienas iš Taisyklėse nustatytų vertinimo metodų, kuriuos prireikus gali taikyti mokesčių administratorius, yra išlaidų metodas (6.3.3. punktas). Vadovaujantis Taisyklių 14 punktu, šis metodas gali būti taikomas tais atvejais, kai turima informacija (duomenys) apie mokesčių mokėtojo ir jo šeimos narių išlaidas. Taikant šį vertinimo metodą, vertinimas atliekamas lyginant mokesčių mokėtojo ir jo šeimos narių asmenines išlaidas su per atitinkamą laikotarpį deklaruotomis pajamomis (15 punktas), o tais atvejais, kai nėra galimybių nustatyti konkrečių išlaidų sumų, vertinimui atlikti gali būti naudojami statistiniai duomenys, ar duomenys iš kitų, taisyklių X dalyje nurodytų, informacijos šaltinių (16 punktas). Sprendime taip pat vadovaujama Taisyklių 28, 29 punktų nuostatomis ir nurodoma, jog patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjo ir A. Y. patirtos išlaidos viršijo gautas mokesčių įstatymų nustatyta tvarka apmokestintas pajamas, t. y. mokėtojai gavo kitų pajamų iš mokesčių administratoriui nežinomų šaltinių, kuriomis dengė patirtas išlaidas, tačiau šių pajamų nedeklaravo bei į biudžetą priklausančių mokėti mokesčių nuo šių pajamų neapskaičiavo ir nesumokėjo. Šios nustatytos aplinkybės, pasak Inspekcijos, yra pagrindas taikyti MAĮ 70 straipsnio nuostatas. Todėl mokėtojų gautos kitos pajamos bei nuo šių pajamų mokėtini mokesčiai pagrįstai apskaičiuoti taikant MAĮ 70 straipsnio ir Taisyklių nuostatas, t. y. pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą naudojant išlaidų metodą.

Inspekcija sprendime nurodo, jog Pareiškėjas pateiktame skunde prašo pakartotinai įvertinti patirtas namo išlaidas statybai, nes viskas buvo statyta pačiomis pigiausiomis medžiagomis, ūkiu būdu ir nėra išleista tokia pinigų suma, kokią nustatė mokesčių administratorius. Pareiškėjas nesutinka, kad notaro patvirtinta dovanojimo sutartimi dovanotų pinigų suma buvo nepripažinta. Pareiškėjas nurodo, jog minėtas asmuo pinigines lėšas buvo susitaupiusi ūkininkaudama ir dirbdama. Pareiškėjas nurodo, jog yra dokumentas, kad jis pasiskolino iš N. v. 500000 rublių. Pareiškėjas pateiktame skunde nesutinka, jog mokesčių administratorius, skaičiuodamas Pareiškėjo šeimos patirtas išlaidas, rėmėsi statistiniais rodikliais ir nurodo, jog MAĮ 68 straipsnis

reglamentuoja mokesčio apskaičiavimo senatį, šiuo atveju mokestinis patikrinimas atliktas vykdant centrinio mokesčių administratoriaus 2015-02-02 sprendimą, todėl patikrinimas galėjo apimti ne daugiau nei nuo 2010 m.

Dėl gyvenamojo namo statybų išlaidų apskaičiavimo sprendime nurodoma, jog pirminio patikrinimo metu nustatyta, jog 2014-01-15 rašytiniame paaiškinime Pareiškėjas su sutuoktine nurodė, kad namą statė ūkio būdu ir išleido apie 40000 Lt, nes namas buvo tik pastatytas, apšiltintas, ištinuotas, sudėti langai ir durys bei garažo vartai.

2014-06-30 J. B. (namo įgijėjas) telefoninio pokalbio metu paaiškino, kad namas buvo visiškai pastatytas, apšiltintas, vidus ištinuotas, su langais, durimis, įvestos komunikacijos (vietinis vandentiekis ir nuotekos), namo šildymo sistema pajungta prie šildymo katilo. J. B. teigimu, buvo reikalinga tik išdažyti vidines namo sienas, suklijuoti plyteles ir buvo galima statyti baldus ir montuoti santchniką (vonią, dušą, praustuvą). Tačiau J. B. kategoriškai nesutiko, kad gyvenamojo namo statybinė vertė yra 334000 Lt, nes namas pastatytas nekokybiškai ir su pigiomis medžiagomis.

Nurodoma, jog pirminio patikrinimo metu pagal 2014-07-07 operatyvaus patikrinimo pavedimą Nr. FR1043-6093 buvo nuvykta adresu: (Duomenys neskelbiami), ir vizualiai iš išorinės ir iš vidinės pusės apžiūrėtas gyvenamasis namas. Išorinis tinkas daugelyje vietų įtrūkęs, garažo ir kitos durys iš pigių medžiagų. Namų statybinė vertė sukėlė abejonių, todėl 2014-07-09 raštu Nr. (42.2)S-8144 buvo kreiptasi į nepriklausomą turto vertintoją IĮ „ES“ pakartotinai nustatyti gyvenamojo namo (Duomenys neskelbiami), statybos vertę 2011-06-15, kai namo baigtumas buvo 85 proc. ir atsižvelgiant į tai, kad statybos darbai iš dalies buvo atlikti ūkio būdu.

Pagal 2014-08-11 IĮ „ES“ nekilnojamojo turto vertinimo ataskaitą Nr. 14/08-077 nekilnojamojo turto – gyvenamojo namo (Duomenys neskelbiami) atkuriamoji vertė, neskaičiuojant nusidėvėjimo, vertinimo dieną (2011-06-15) buvo 175000 Lt (VĮ Registrų centro duomenimis, namo atkuriamoji vertė – 331000 Lt). Ataskaitoje nurodyta, kad pastatas pastatytas nekokybiškai, apšiltinimo medžiagos neatitinka pamatų apšiltinimo medžiagoms keliamų reikalavimų, pastato sienose matosi apšiltinimo plokščių sujungimo vietos, vietomis suskilinėjusios dėl nekokybiškai atliktų darbų, netinkamų medžiagų. Nuėmus vieną pamatų apšiltinimo plokštę, matyti, kad pamatai sumontuoti iš naudotų statybinių medžiagų. Bendra turto fizinė būklė įvertinta patenkinamai. Dėl to pritaikytas 0,7 pataisos koeficientas ir įvertinta, kad 50 proc. statybos darbų atlikta ūkio būdu.

Atsakant į Pareiškėjo skunde pateiktus argumentus sprendime pažymima, jog vertinant nekilnojamojo turto atkuriamąją vertę buvo atsižvelgta į tai, kad, kaip ir nurodė Pareiškėjas, buvo naudotos ne itin kokybiškos medžiagos, nesilaikyta reikalingų statybų technologijų ir naudotos ne naujos prekės, todėl Pareiškėjo skundo argumentai yra nepagrįsti. Pareiškėjas, siekdamas paneigti IĮ „ES“ nekilnojamojo turto vertinimo ataskaitą Nr. 14/08-077, atskiros turto vertinimo ataskaitos nei pirminio, nei pakartotinio patikrinimo metu nepateikė. Susidarius tokiai situacijai, pasak Inspekcijos, mokesčių administratorius gali vadovautis MAĮ 8 str. 3 dalimi, kurioje nurodyta, jog mokesčių administratorius, administruodamas mokesčius, privalo vadovautis protingumo ir teisingumo kriterijais bei MAĮ 70 str. nuostatomis, jog mokesčių administratorius mokėtojui tenkančią mokestinę prievolę apskaičiuoja pagal jo atliekamą įvertinimą, atsižvelgdamas į visas įvertinimui reikšmingas aplinkybes, turimą informaciją ir prirėikus parinkdamas savo nustatytus įvertinimo metodus, atitinkančius protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingo mokestinės prievolės dydžio nustatymo kriterijus. Šiuo atveju atsižvelgus į Pareiškėjo poziciją, jog statybos vyko ir ūkio būdu, tačiau nesant galimybės nustatyti, kokia apimtimi tai buvo atlikta, vadovaujantis minėtais protingumo principais pripažintina, jog ekspertiniu būdu nustatyta, kad ūkio būdu atliekami statybos darbai siekia 40–60 proc. darbų kainos. Atsižvelgiant į tai, centrinio mokesčių administratoriaus vertinimu, buvo pagrįstai skaičiuotas vidurkis, t. y. jog 50 proc. statybos darbų buvo atlikta ūkio būdu ir namo statybos išlaidos sudarė 175000 Lt. Vadovaujantis MAĮ 70 straipsnio nuostatomis, sprendime konstatuojama, kad statydami gyvenamąjį namą Pareiškėjas ir A. Y. patyrė 175000 Lt išlaidas.

Dėl B.C. dovanotų piniginių lėšų nepripažinimo sprendime nurodoma, jog pirminio patikrinimo metu nustatyta, kad 2011-08-29 B. C. pagal notariškai patvirtintą dovanojimo sutartį Nr. DP-3351 padovanojo A. Y. 80000 Lt. Patikrinimo metu įvertinus tai, kad nuo 1991 m. B. C. gyvena iš invalidumo pašalpos, jos sutuoktinio (iki 2010-12-10) gaunamos piniginės lėšos buvo menkos, faktiškai užaugintą ūkyje produkciją sunaudodavo patys, nekilnojamojo turto nėra pardavę, todėl daroma išvada, kad jos gaunamų lėšų galėjo pakakti tik būtinoms pragyvenimo poreikiams patenkinti ir turtui (žemės sklypui ir traktoriui) įsigyti. Pagal turimus duomenis konstatuota, kad B.C. negalėjo turėti sukaupusi 80000 Lt, kuriuos būtų galėjusi padovanoti Pareiškėjo šeimai, o dovanojimo sutartis buvo sudaryta siekiant įteisinti Pareiškėjo ir A. Y. pajamų šaltinius.

Nurodoma, jog pakartotinio patikrinimo metu Pareiškėjas nepateikė jokių naujų įrodymų, kurie patvirtintų jo poziciją dėl piniginių lėšų gavimo. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) savo praktikoje yra pažymėjęs, jog asmenys, pasirinkdami finansines operacijas grynaisiais pinigais (dėl ko šių pajamų gavimo faktas nėra fiksuojamas kredito įstaigose esančių sąskaitų įrašuose), prisiima ir visą riziką dėl jiems tenkančios įrodinėjimo naštos (2013-04-15 sprendimas adm. byloje Nr. A⁶⁰²-27-13). Papildomai pažymima, jog notarinė sutartis nepatvirtina pačių pinigų perdavimo fakto, o teisiškai patvirtina, jog tokia sutartis yra sudaryta abiejų šalių valia. Nustatytų aplinkybių ir surinktų įrodymų pagrindu sprendime konstatuojama, jog Pareiškėjas ir A. Y. nei pirminio, nei pakartotinio patikrinimo metu neįrodė, jog gavo piniginių lėšų iš B. C., nes mokesčių administratorius, atlikęs tyrimą, nustatė, jog B. C. tokiomis piniginėmis lėšomis neoperavo. Pažymima, jog A. Y. 2012-03-19 Inspekcijoje pateiktoje 2011 m. metinėje pajamų deklaracijoje iš mamos B. C. dovanojimo būdu gautų pajamų nedeklaravo.

Dėl N. V. paskolintų piniginių lėšų nepripažinimo nurodoma, jog pakartotinio patikrinimo metu Pareiškėjas Šiaulių AVMI pateikė paskolos raštelio kopiją, pagal kurią iš N. V., gyvenančios Maskvoje, 2011-01-15 be palūkanų iki 2015 m. vasario mėn. pasiskolino 500000 rub. (43681,50 Lt). Raštelyje nenurodyti pagrindiniai dokumento rekvizitai – skolintojo asmens kodas ir paso duomenys, dėl ko negalima identifikuoti asmens. Paskolos sutarties sąlygos yra ekonomiškai ir teisiškai nenaudingos tariamos paskolos davėjui: paskola beprocentė, ilgas pinigų grąžinimo terminas, sutartis neįregistruota notariniam registre, sutartyje nenumatytos grąžinimo garantijos, o paskolos davėja prisiima riziką, jog pinigai gali būti negrąžinti, nes pinigų grąžinimas iš esmės priklausytų nuo paskolos gavėjo geros valios. Raštelyje nenurodyta, kaip skola bus grąžinta, t. y. dalimis ar visa iš karto.

Nurodoma, jog patikrinimo metu nenustatyta, o Pareiškėjas nenurodė, ar jis, skolindamasis pinigines lėšas, pateikė užstatą, nėra faktinių įrodymų, kad pinigai realiai perduoti. Pagal Pareiškėjo pateiktas pažymas apie gautas pajamas, įvertinus tai, kad iš šios sumos vaikui išlaikyti jis pervesdavo dideles sumas, įvertinus išlaidas asmeniniams poreikiams, daroma išvada, kad Pareiškėjas finansiškai nebuvo pajėgus grąžinti skolą. A. Y. 2015-04-24 rašytame paaiškinime nurodė, kad paskolos raštelio kopiją parvežė Pareiškėjo bendradarbis (vardo ir pavardės nenurodė) ir perdavė jai, kad pristatytų į vietos VMI. Apie gautą paskolą nieko negali pasakyti.

Pareiškėjas 2015-04-27 telefoninio pokalbio metu informavo, kad paskolą suteikė buvusi bendradarbė, ją panaudojo asmeniniams poreikiams tenkinti (negalėjo pasakyti, kam konkrečiai išleido pasiskolintus pinigus), sutuoktinė apie šią paskolą nieko nežinojo. 2015-04-28 Pareiškėjas iš A. V. el. pašto atsiųstame paaiškinime patvirtino tai, ką sakė telefoninio pokalbio metu – pasiskolino iš bendradarbės grynaisiais pinigais be užstato, pinigus su sutuoktine išleido bendriems šeimos reikalams Lietuvoje (nenurodė, kam konkrečiai), tačiau sutuoktinė nieko nežinojo apie paskolą. Pirminio patikrinimo metu Pareiškėjas nepateikė jokių dokumentų ir su mokesčių administratoriumi nebendravo. Metinės gyventojų (šeimos) turto deklaracijos (FR001) už 2011 m. neteikė ir gautos paskolos nedeklaravo.

Nurodoma, jog pakartotinio patikrinimo metu mokesčių administratoriui buvo pateiktos rusų kalba įformintų dokumentų apie N. V. 2008 ir 2009 m. gautas pajamas kopijos. Aplinkybė,

kad Pareiškėjo nurodomas kaip paskolos davėjas asmuo N. V. 2008 ir 2009 m. gavo pajamų, nesuponuoja išvados, jog jis, praėjus dvejiems metams nuo pajamų gavimo, turėjo finansinių galimybių paskolinti ir realiai paskolino Pareiškėjui ginče minimą piniginių lėšų sumą.

Įvertinus surinktą informaciją ir aplinkybių visumą, vadovaujantis MAĮ 8 straipsnyje įtvirtintais protingumo ir teisingumo, 10 straipsnyje įtvirtintu turinio viršenybės prieš formą principais, sprendime daroma išvada, kad pinigai realiai nebuvo paskolinti, o buvo sudarytas tik rašytinis susitarimas, siekiant įteisinti Pareiškėjo pajamų šaltinius ir taip gauti mokestinės naudos.

Pasisakydama dėl Pareiškėjo skunde išdėstytų argumentų, jog mokesčių administratorius nepagrįstai CK reikalavimus atitinkančią notariškai patvirtintą dovanojimo sutartį vertina kaip neturinčią galios, nes dovanojimo sandoris yra teisėtas, įstatymų leidžiamos civilinės apyvartos dalis ir negali būti susietas su mokestinės naudos siekimu ar aplinkybėmis, su kuriomis mokesčių administratorius sieja apmokestinimą, jog įstatymai nenumato imperatyvaus reikalavimo suteikiant ir gaunant paskolą iš fizinio asmens susitarti dėl palūkanų, paskolos gražinimo garantijų, nėra nustatytų jokių reikalavimų fizinių asmenų paskolų rašteliams ir todėl mokesčių administratorius nepagrįstai šias aplinkybes vertino kaip paskolos nerealaus įrodymą, Inspekcija sprendime atkreipia dėmesį į LVAT praktiką aiškinant mokesčių teisės ir civilinės teisės reguliavimo dalyką (LVAT plenarinės sesijos 2003-12-15 nutartis adm. byloje Nr. A¹¹-648/2003, 2005-05-27 nutartis adm. byloje Nr. A¹⁴-587/2005, 2007-03-15 nutartis adm. byloje Nr. A¹⁷-301/2007, 2010-05-17 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-735/2010 ir kt.). Nurodo, kad šio mokestinio ginčo atveju byloje analizuojamus sandorius įvertinus ne civiliniu, bet mokestiniu teisiniu aspektu visų kitų byloje surinktų įrodymų ir nustatytų faktinių aplinkybių kontekste, padaryta pagrįsta išvada, jog jie yra tik formalūs, nepagrindžiantys realaus pajamų gavimo fakto.

Vertinant Pareiškėjo ir A. Y. patirtas išlaidas ir apskaičiuojant mokesčio bazę, buvo remiamasi Statistikos departamento duomenimis (skaičiuojant vidutinės vartojimo išlaidas vienam namų ūkio nariui per mėnesį). Centrinis mokesčių administratorius pažymi, jog atliekamam mokestiniam patikrinimui, kai vertinamos mokėtojo patirtos išlaidos, mokesčių administratorius gali pasirinkti tokį informacijos šaltinį, kuris leistų tiksliausiai ir objektyviausiai atlikti įvertinimą bei turi teisę naudotis informacija, gauta iš Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių mokesčių administratorių, kitų institucijų, registrų (kadastrų), statistikos leidinių, žinybų, katalogų, spaudos, informacinių biuletenių, kitų visuomenės informavimo priemonių, interneto svetainių bei kitų šaltinių, kurių pagrindu galima nustatyti mokesčių mokėtojo atitinkamus veiklos rodiklius ir gauti kitą įvertinimui atlikti reikalingą informaciją (Taisyklių 29 p.). Mokesčių administratoriaus pasirinktas išlaidų metodas, pasak Inspekcijos, leido tiksliausiai apskaičiuoti Pareiškėjo ir A. Y. mokestinę prievolę už praėjusį laikotarpį, remiantis oficialiais ir visuotinai prieinamais duomenimis.

Sprendime nurodoma, jog, atliekant mokesčių apskaičiavimą pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, objektyviai yra įmanomi tam tikri netikslumai, nes mokesčių administratorius yra priverstas vadovautis ne tiksliais, o tikėtiniais ir galimais paskaičiavimais. Tokios pozicijos laikosi LVAT, kuris savo praktikoje yra konstatavęs, jog MAĮ 70 str. 1 dalies norma skirta ne tam, kad būtų nustatytas tikslus (objektyviais duomenimis paremtas) mokestinės prievolės dydis, o tam, kad būtų nustatytas mokėtinės prievolės dydis, atitinkantis protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingumo kriterijus (LVAT 2007-06-05 nutartis adm. byloje Nr. A¹¹-603/2007, 2012-12-12 nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-2491/2011). Pabrėžiama, jog apskaičiuodamas Pareiškėjo ir A. Y. patirtas išlaidas mokesčių administratorius susidariusią situaciją vertino mokesčių mokėtojų naudai, pavyzdžiui, pagal Rusijos Federacijos statistikos departamento duomenis vidutinės vartojimo išlaidos vienam asmeniui Maskvoje 2008–2009 m. buvo dvigubai, o 2010–2011 m. daugiau nei trigubai didesnės nei Lietuvoje, tačiau mokesčių administratorius Pareiškėjo patirtas vartojimo išlaidas skaičiavo daug mažesnes – pagal Lietuvos Respublikos statistikos departamento duomenis.

Dėl tikrinamojo laikotarpio, jog, kaip nurodo Pareiškėjas, mokesčių administratorius pažeidė MAĮ 68 straipsnio nuostatas, sprendime pažymima, jog Šiaulių AVMI 2015-03-17 pavedimas tikrinti Nr. FR0773-759 buvo išrašytas vietos mokesčių administratoriui vykdant

centrinio mokesčių administratoriaus 2015-02-02 sprendimą Nr. 68-7, kuriuo buvo panaikintas Šiaulių AVMI 2014-10-30 sprendimas Nr. FR0682-614 ir pavesta atlikti pakartotinį patikrinimą ir priimti naują sprendimą. Pirminis pavedimas patikrinti Pareiškėjo mokesčių apskaičiavimą, deklaravimą bei sumokėjimą buvo išrašytas 2013-12-17 (Nr. 35-89). Sprendime cituojamos MAĮ 68 str. 1 ir 2 dalių nuostatos ir nurodoma, jog, atsižvelgiant į MAĮ 68 straipsnio nuostatas bei byloje nustatytas aplinkybes, kad mokesčių administratorius atliko pakartotinį Pareiškėjo patikrinimą, pirminio patikrinimo metu mokesčių administratorius turėjo teisę perskaičiuoti mokestį už einamuosius 2013 m. ir penkerius praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamus atgal nuo tų metų, kada pradedama mokestį apskaičiuoti arba perskaičiuoti, sausio 1 dienos, t. y. už 2008–2012 m., darytina išvada, jog Šiaulių AVMI pakartotinį Pareiškėjo patikrinimą atliko nepažeisdama MAĮ 68 straipsnyje įtvirtintų mokesčių apskaičiavimo senaties terminų.

Centrinis mokesčių administratorius pažymi, jog Pareiškėjas neginčija aritmetinio mokesčių bazės apskaičiavimo, todėl jis plačiau šiuo klausimu nepasisako (Pareiškėjui tenkančios mokestinės prievolės apskaičiavimas yra išdėstytas sprendimo 9–12 puslapiuose).

Įvertinęs visą byloje esančią pirminio ir pakartotinio patikrinimo medžiagą, Pareiškėjo pateiktus skundo argumentus, į kuriuos yra atsakyta šiame sprendime, centrinis mokesčių administratorius konstatuoja, jog mokesčių administratorius pagrįstai nustatė, jog Pareiškėjo ir A. Y. išlaidos tikrinamuoju laikotarpiu viršijo gautas pajamas, tinkamai taikė MAĮ 70 straipsnio nuostatas apskaičiuodamas Pareiškėjo patirtas išlaidas bei pagrįstai nepripažino dokumentų dėl Pareiškėjo pateiktų paskolos / dovanojimo sandoriais neva gautų piniginių lėšų.

Pareiškėjas nesutinka su ginčijamu Inspekcijos 2016-02-03 sprendimu Nr. 68-24 ir skunde nurodo manantis, kad Inspekcijos sprendimas yra nepagrįstas, nes juo buvo patvirtintos neišsamaus ir tendencingo Pareiškėjo mokestinio patikrinimo metu padarytos išvados.

Skunde nurodoma, jog mokesčių administratorius Pareiškėjui ir jo buvusiai sutuoktinei A. Y. (santuoka nutraukta) vartojimo išlaidas skaičiavo pagal Statistikos departamento skelbiamus vidutinius statistinius rodiklius, nes jis mokesčių administratoriui nepateikė duomenų apie šeimos patirtas vartojimo išlaidas. Tvirtinama, jog Pareiškėjas yra fizinis asmuo, neturintis įstatyminės pareigos vesti vartojimo išlaidų apskaitą ir saugoti dokumentus, todėl jų nepateikimas negali būti vertinamas jo nenaudai. Toks skaičiavimas formalus ir visiškai neatspindi tikrosios padėties. Mokesčių mokėtojas ne kartą mokesčių administratoriui aiškino, kad šeima neišleisdavo tiek, kiek skaičiuoja Statistikos departamentas. Šeima negyveno prabangiai, taupė, naudojo didelę dalį pačių užsiaugintų, tėvų duotų maisto produktų ir pan., todėl šeimos išlaidos yra individualios ir negali būti lyginamos su statistinėmis. Mokesčių administratorius pats nustatė, kad A. Y. tėvai gyvena kaime, vykdo žemės ūkio veiklą, ūkininkauja, todėl tai yra pakankami duomenys vertinti, kad Pareiškėjo šeimos išlaidos negali būti vertinamos pagal vidutinius statistinius rodiklius, kur į išlaidas yra įtraukti visi pragyvenimui reikalingi dalykai, taip pat ir maistui, o išlaidos maistui statistiniuose rodikliuose sudaro didelę dalį.

Skunde remiamasi Taisyklių 6.2 punktu, numatančiu, jog mokesčių administratorius turi parinkti tuos informacijos ir duomenų šaltinius, kurie leistų nustatyti kuo teisingesnį mokestinės prievolės dydį, ir nurodoma, jog mokestinio patikrinimo išvados turi būti pagrįstos tinkamu faktinių aplinkybių vertinimu ir pakankamais įrodymais. Vykdydamas jam MAĮ pavestas funkcijas, mokesčių administratorius privalo nustatyti, ar mokesčių mokėtojas teisingai vykdo savo prievoles, tuo tikslu privalo tirti visas aplinkybes, susijusias su mokesčių mokėtojo veikla, ir atitinkamai rinkti įrodymus tiek patvirtinančius, tiek paneigiančius mokesčių mokėtojo veiksmų teisėtumą. Toks tyrimas, administruojant mokesčius, turi būti atliekamas vadovaujantis protingumo ir teisingumo kriterijais, nepažeidžiant mokesčių mokėtojo teisių, mokesčių administratoriui atliekant savo funkcijas stengiantis kuo mažiau trikdyti mokesčių mokėtojo veiklą (LVAT nutartys adm. byloje Nr. A¹⁷-1086/2007, Nr. A⁵⁵⁶-427/2011).

Tvirtinama, kad reikalavimas sumokėti didžiulę sumą nesumokėtų mokesčių turėtų būti pagrįstas ne prielaidomis ir apibendrintomis išvadomis, o realiu gyvenimiškų aplinkybių vertinimu. LVAT ne kartą yra pažymėjęs, jog mokesčių administratorius, apskaičiuodamas mokesčius,

privalo remtis objektyvia informacija, nustatoma renkant ir nešališkai vertinant visus įrodymus. Mokesčių administratorius privalo surinkti visus reikiamus duomenis, pagrindžiančius mokesčių administratoriaus apskaičiuotas mokesčių sumas. Pareiškėjo nuomone, jo atveju mokesčių administratorius nuėjo paprasčiausiu keliu, remdamasis įvairiais statistiniais rodikliais, padarė išvadą, kad šeima turėjo patirti išlaidas, kokių realiai nepatyrė, o pajamas, kurias realiai gavo, paneigė tendencingais vertinimais.

Dėl namo (Duomenys neskelbiami) statybos kainos nurodoma, jog mokesčių administratoriui yra pateikti išsamūs paaiškinimai, pagrįsti dokumentais, kiek kainavo namo statyba: sklypas – 20000 Lt, pamatai – 3400 Lt (pirkti panaudoti pamatų blokai ir armatūra blokams sutvirtinti), sienos – 15173,60 Lt (blokeliai FIBO, blokai ROCLINE, armatūra), grindys – 856 Lt (70 m² šiltintos 5 cm polistirolu, vielos tinklas, juoda plėvelė), perdanga – 3761,77 Lt (perdangos plokštės, atvežimas ir krano paslaugos), stogas – 8665,75 Lt (medieną gavo nemokamai, stogo dangą, difuzinė plėvelė, vata stogui šiltinti), langai, durys, garažo vartai – 5699,80 Lt, fasadas – 4686,20 Lt (naudotas 15 cm polistirenas, klijai, armavimo tinklelis, armavimo mišinys, kampai, tvirtinimo detalės, dažai), santechnika, šildymo sistema – 7600 Lt (šildymo krosnis, pajungimas, vamzdžiai, šulinio iškasimas ir įrengimo medžiagos, nuotekų rezervuaras (pirkta panaudota talpa) ir jos įkasimas), elektros įvedimas – 4016,45 Lt (atvedimas iki sklypo, atvedimas iki namo, apskaitos dėžutė, laidai namo viduje), kitos išlaidos – 3630,00 Lt (cementas, smėlis). Tokiu būdu sklypas ir namo statyba kainavo 77489,57 Lt. Namas statytas savo jėgomis, Pareiškėjas yra statybininkas, sugebantis atlikti daugelį statybos darbų. Medžiagų ieškojo kuo pigesnių, derėjosi su pardavėjais ir pan. Tačiau mokesčių administratorius vertino ne tai, o rėmėsi rinkos kainomis. Namo kainos nustatymas nėra objektyvus ir patikimas, tai pripažino ir pats mokesčių administratorius, nes namo kaina nuo 334000 Lt pirminiame patikrinimo akte sumažėjo iki 175000 Lt. Tačiau ir ši kaina, Pareiškėjo nuomone, yra nereali ir neobjektyvi. Turto vertintojai remiasi savomis metodikomis, koeficientais ir pan., ko II „ES“ pateiktoje ataskaitoje net neįmanoma suprasti.

Skunde nurodoma, jog 2011-08-29 notariškai patvirtinta dovanojimo sutartimi A. Y. motina B. C. padovanojo 80000 Lt, A. Y. šiuos pinigus realiai gavo – tai patvirtinta sutartyje, kurioje nurodyta esamajame laike „dovanoju“, „pinigus priimu“, notaras tai patvirtino. CK numato reikalavimus dovanojimo sutartims ir B. C. dovanojimo sutartis juos atitinka. Mokesčių administratoriaus argumentai neigiant teisėtą ir galiojančią dovanojimo sutartį, yra nepagrįsti, nes mokesčių administratorius nenurodė jokių įstatymų ar poįstatyminių aktų, kaip turėtų būti įforminta dovanojimo sutartis, kad ją mokesčių administratorius pripažintų. Mokesčių administratorius, darydamas išvadą, kad B. C. negalėjo turėti tokios sumos, privalėjo surinkti duomenis apie viso gyvenimo B. C. darbinę veiklą ir gautas pajamas, turėtą nekilnojamąjį ir kilnojamąjį turtą, o ne apsiriboti pastarųjų metų duomenimis. B. C. A. Y. padovanojo santaupas, kurias sukaupe ne per kelis paskutinius metus, o per visą gyvenimą. Be to, ir pagal mokesčių administratoriaus surinktus duomenis yra akivaizdu, kad B. C. turėjo realias galimybes sutaupyti dovanotą sumą – ji, net išėjusi į pensiją, nuo 2002 m. ūkininkavo, pirkė žemės (iš viso 6,82 ha), vertėsi galvijų auginimu, pienininkyste, javų auginimu, turėjo žemės ūkio technikos, be senatvės pensijos gaudavo pajamų iš ūkininkavimo. Skundžiamame sprendime teigiama, kad I. Y. neįrodė piniginių lėšų gavimo, tačiau Pareiškėjui neaišku, kokie įrodymai tikėtų mokesčių administratoriui, jei netinka notariškai patvirtinta dovanojimo sutartis.

Nurodoma, jog N. V. Pareiškėjui suteikė paskolą pagal jų tarpusavyje pasirašytą sutartį. N. V. paskolą suteikė remiantis draugiškumu ir asmeniniu pasitikėjimu, ji neteikia finansinių paslaugų, todėl neskaičiavo palūkanų ir nereikalavo garantijų. Pareiškėjas teikė paskolą patvirtinančius rašytinius įrodymus, tačiau mokesčių administratoriui jų buvo maža, todėl yra neaišku, kokie būtų pakankami. N. V. yra realus asmuo (jos ne visi asmens duomenys yra nurodyti paskolos sutartyje, tačiau asmenybę galima nustatyti pagal asmens dokumentą, darbo knygelę), ji ėjo ir eina atsakingas pareigas, todėl turėjo finansinių galimybių suteikti Pareiškėjui paskolą. Darydamas priešingą išvadą, Pareiškėjo nuomone, pats mokesčių administratorius turėtų ją

pagrįsti. Išvada, kad paskola nebuvo suteikta, prieštarauja protingumo bei teisingumo kriterijams, nes iš mokesčių mokėtojo reikalaujama nežinia kokių įrodymų.

Skunde remiamasi LVAT sprendimu adm. byloje Nr. A¹¹-648/2003, kuriame teismas pripažino, jog MAĮ nuostata, kad, nesutikdamas su apskaičiuotąja suma, mokesčių mokėtojas privalo įrodyti, jog apskaičiuotoji suma yra neteisinga, neleidžia daryti išvados, kad, apskaičiuodamas mokesčius, mokesčių administratorius gali remtis prielaidomis ir spėliojimais, kuriuos vėliau turi paneiginti mokesčių mokėtojas.

Remiantis išdėstytomis aplinkybėmis ir vadovaujantis MAĮ 155 str. 4 d. 2 punktu, skunde prašoma panaikinti Inspekcijos 2016-02-03 sprendimą Nr. 68-24.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas atmetinas, ginčijamas Inspekcijos 2016-02-03 sprendimas Nr. 68-24 tvirtintinas.

Ginčas šioje byloje kilo dėl nurodymų Pareiškėjui sumokėti 5079,07 Eur GPM, 750,70 Eur PSDĮ bei su nurodytais mokesčiais susijusias delspinigių bei baudų sumas mokesčių administratoriui mokestinio patikrinimo metu konstatavus, jog Pareiškėjo (jo šeimos) 2008–2011 m. patirtos išlaidos viršijo juridinę galią turinčiais dokumentais ir atitinkamais sandoriais pagrįstas pajamas, t. y. Pareiškėjas tikrintuoju laikotarpiu gavo kitų pajamų, kurių mokesčių įstatymų nustatyta tvarka nedeclaravo, nuo kurių neapskaičiavo ir nesumokėjo į biudžetą GPM bei PSDĮ.

Iš bylos medžiagos matyti, jog mokesčių administratorius, įvertinęs Pareiškėjo (jo šeimos) išlaidas tikrintuoju 2008–2011 m. laikotarpiu (didžiąją dalį išlaidų sudarė nekilnojamojo turto pirkimo, gyvenamojo namo statybos, vartojimo išlaidos ir kt.) ir Pareiškėjo (jo šeimos) pajamas, nustatė, kad Pareiškėjo šeimos išlaidos 2008–2011 m. 193169,32 Lt (2008 m. – 34178,31 Lt, 2009 m. – 6605,55 Lt, 2010 m. – 37865,97 Lt, 2011 m. – 114519,49 Lt) viršijo gautas pajamas. Atsižvelgęs į tai, mokesčių administratorius konstatavo, kad Pareiškėjas ir jo sutuoktinė gavo 193169,32 Lt kitas, nedeclaruotas ir neapmokestintas pajamas, kurios patikrinimo metu, atsižvelgus į CK nuostatas, reglamentuojančias sutuoktinių įgyto turto ir gautų pajamų teisinį režimą, buvo padalintos lygiomis dalimis Pareiškėjui ir jo sutuoktinei bei apmokestintos GPM bei PSDĮ. Pareiškėjo mokesčių bazė nustatyta ir mokėtinas GPM apskaičiuotas pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, pritaikius išlaidų metodą.

Įvertinus skundžiamą Inspekcijos sprendimą bei Šiaulių AVMI patikrinimo aktą ir sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo, matyti, kad šiuose dokumentuose išsamiai aptartos mokesčių administratoriaus nustatytos faktinės aplinkybės, susijusios su Pareiškėjo (jo šeimos) gautomis pajamomis bei patirtomis išlaidomis, taip pat MAĮ 70 straipsnio ir Taisyklių nuostatos, reglamentuojančios mokesčių apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taikymą. Todėl Komisija, vengdama pasikartojimų ir sutikdama su mokesčių administratoriaus pateiktu MAĮ 70 straipsnio bei Taisyklių nuostatų vertinimu, plačiau šių nuostatų ir faktinių ginčo bylos aplinkybių, kurios yra išdėstytos ir Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje, iš naujo neaptarinėja, o sprendime pasisako dėl Pareiškėjo skunde Komisijai nurodytų esminių nesutikimo su skundžiamu Inspekcijos sprendimu motyvų.

Pareiškėjas skunde nesutinka su mokesčių administratoriaus patikrinimo metu apskaičiuotomis jo šeimos vartojimo išlaidomis, kurios, kaip matyti iš bylos medžiagos, buvo skaičiuotos remiantis Statistikos departamento skelbiamais vidutiniais statistiniais rodikliais. Pareiškėjas laikosi pozicijos, jog jis ir jo šeima patyrė daug mažesnes nei statistinės vartojimo išlaidas. Pasisakant dėl statistinių išlaidų pripažinimo Pareiškėjo vartojimo išlaidomis pažymėtina, jog MAĮ 70 straipsnio nuostatos įtvirtina reikalavimą mokesčių administratoriui – apskaičiuoti mokesčių bazę, atitinkančią protingumo ir teisingumo kriterijus, o LVAT savo praktikoje yra nurodęs, jog MAĮ 70 str. 1 dalies norma skirta ne tam, kad būtų nustatytas tikslus (t. y. objektyviais duomenimis paremtas) mokestinės prievolės dydis, o tam, kad būtų nustatytas mokėtinos prievolės dydis, atitinkantis protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingumo kriterijus. Tai reiškia, kad mokesčių administratoriaus nustatytas mokėtinos prievolės dydis laikytinas pagrįstu tiek, kiek neperžengia šių įvertinimo kriterijų, o tam, kad būtų paneigtas tokiu būdu nustatytas mokestinės

prievolės dydis, mokesčių mokėtojas turi pateikti įrodymus, patvirtinančius, jog nurodytų įvertinimo kriterijų buvo nesilaikyta, t. y. įrodyti, kad mokesčių administratoriaus nustatytas mokesstinės prievolės dydis neatitinka protingumo bei teisingumo kriterijų (2007-06-05 nutartis adm. byloje Nr. A¹¹-603/2007, 2012-12-12 nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-2491/2011).

Šioje mokesstinio ginčo byloje taikytų Taisyklių 16 punkto nuostatos numato, kad mokesčių mokėtojo mokesčių bazę nustatinėjant išlaidų būdu, tais atvejais, kai nėra galimybių nustatyti konkrečių išlaidų sumų, vertinimui atlikti gali būti naudojami statistiniai duomenys ar duomenys iš kitų, Taisyklių X dalyje nurodytų informacijos šaltinių. Mokesčių administratorius turi parinkti tokius informacijos ir duomenų šaltinius, kurių pagrindu atliktas vertinimas leistų kuo tiksliau nustatyti mokesstinės prievolės dydį. Komisijos vertinimu, Šiaulių AVMI pasirinktas išlaidų nustatymo būdas jas skaičiuoti pagal Statistikos departamento nustatytą vartojimo išlaidų dydį atitinka Taisyklėse nustatytus išlaidų nustatymo kriterijus.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjas bei jo sutuoktinė *nepateikė mokesčių administratoriui duomenų apie jų patirtas vartojimo išlaidas* tikrintuoju laikotarpiu. Skunde nurodęs, jog jo šeimos išlaidos yra individualios ir negali būti lyginamos su statistinėmis, jog šeima neišleisdavo tiek, kiek skaičiuojama pagal Statistikos departamento duomenis, nes šeima negyveno prabangiai, taupė, naudojo didelę dalį pačių užsiaugintų, tėvų duotų produktų ir pan., Pareiškėjas šių teiginių nepagrindė jokiais objektyviais įrodymais, todėl Komisija juos vertina kritiškai. Iš bylos medžiagos taip pat matyti, jog Šiaulių AVMI, nustatydamą Pareiškėjo (jo šeimos) vartojimo išlaidas pagal statistinius rodiklius, atsižvelgė į tai, jog vienas Pareiškėjo šeimos narys buvo vaikas ir iš statistinių išlaidų eliminavo vieno šeimos nario alkoholiniams gėrimams ir tabakui įsigyti patiriamas išlaidas, įvertinusi tai, jog pagal Rusijos Federacijos statistikos departamento duomenis vidutinės vartojimo išlaidos vienam asmeniui Maskvoje 2008–2009 m. buvo dvigubai, o 2010–2011 m. daugiau nei trigubai didesnės nei Lietuvoje, Pareiškėjo patirtas vartojimo išlaidas skaičiavo daug mažesnes pagal Lietuvos Respublikos statistikos departamento duomenis (nors Pareiškėjo sutuoktinė A. Y. pakartotinio patikrinimo metu buvo išdėsčiusi argumentą, jog Pareiškėjas gyvena Rusijoje ir jo pragyvenimo išlaidos turi būti skaičiuojamos pagal Rusijos Federacijos statistikos departamento duomenis). Komisija, atsižvelgusi į tai, kas išdėstyta, daro išvadą, kad nagrinėjamo mokesstinio ginčo atveju mokesčių administratoriaus pasirinktas išlaidų apskaičiavimo būdas atitinka protingumo ir teisingumo kriterijus.

Vertinant Pareiškėjo skunde išdėstytus argumentus nesutinkant su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis gyvenamojo namo (Duomenys neskelbiami), statybos išlaidomis, pažymėtina, jog ginčo atveju gyvenamojo namo statybos vertė buvo nustatyta remiantis II „E1“ parengta 2014-08-11 nekilnojamojo turto vertinimo ataskaita Nr. 14/08-077. Iš ataskaitos turinio matyti, jog turto vertintojas, apskaičiuodamas gyvenamojo namo statybos vertę, įvertino Pareiškėjo skunde nesutinkant su mokesčių administratoriaus apskaičiuota išlaidų, patirtų namo statybai, suma akcentuotas aplinkybes – gyvenamasis namas iš dalies buvo statytas ūkio būdu, pastato baigtumas buvo 85 proc., pastatas yra pastatytas nekokybiškai, naudojant naudotas statybines medžiagas. Taip pat pažymėtina, jog turto vertintojo parengta turto vertinimo ataskaita yra specifinis įrodymas, kuriam paneigti gali būti naudojami tokio pat būdu surinkti, specialių žinių turinčių asmenų pateikti duomenys. Nei mokesčių administratorius, nei mokesstinį ginčą ikiteismine tvarka nagrinėjančios institucijos, nei bylą nagrinėjantys administraciniai teismai nesprenžia dėl turto vertinimo ataskaitų teisingumo ir iš to kylančių teisinių pasekmių, o vertina susiklosčiusius teisinius santykius, reguliuojamus Turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymu, mokesstiniais teisiniais aspektais (LVAT 2008-10-16 nutartis adm. byloje Nr. A⁴⁴²-1708/2008).

1999-05-25 Turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo Nr. VIII-1202 (2011-06-22 įstatymo Nr. XI-1497 redakcija, galiojanti nuo 2012-05-01) 23 straipsnio nuostatos numato, jog turto arba verslo vertinimo ataskaita laikoma teisinga, kol Priežiūros įstaiga nėra nustačiusi jos neatitikties šio įstatymo 22 straipsnyje nustatytiems reikalavimams ir (arba) kol ji nėra nugincyta teisme. Byloje duomenų apie tai, kad Turto vertinimo priežiūros tarnyba būtų nustačiusi II „EX“ pateiktos turto vertinimo ataskaitos neatitiktį Turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo 22 straipsnio reikalavimams ir (arba) ši ataskaita būtų nugincyta teisme, nėra, todėl mokesčių

administratorius, vadovaudamasis įstatyme įtvirtinta turto vertinimo ataskaitos teisėtumo prezumpcija, teisėtai ir pagrįstai naudojo II „EX“ ataskaitos duomenis apskaičiuodamas Pareiškėjo gyvenamojo namo statybai patirtų išlaidų sumą.

Pareiškėjas skunde tvirtina, jog mokesčių administratoriui yra pateikti išsamūs paaiškinimai, pagrįsti dokumentais, kiek Pareiškėjui ir jo sutuoktinei kainavo ginčo gyvenamojo namo statyba. Pareiškėjo tvirtinimu, sklypas ir namo statyba kainavo iš viso 77489,57 Lt (už sklypą sumokėta 20000 Lt), mokesčių administratorius, nustatydamas ginčo gyvenamojo namo statybos išlaidas, turėjo remtis faktinėmis Pareiškėjo nurodytomis išlaidomis, o ne apskaičiuoti rinkos kainą.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjo sutuoktinė A. Y mokesčių administratoriui teiktame 2014-01-15 paaiškiniame nurodė dokumentų, susijusių su namo statyba, neišsaugojusi. Pareiškėjas ir jo sutuoktinė 2014-11-20 pateikė Šiaulių AVMI informaciją apie jų statytame name atliktus statybos darbus, apie patirtas išlaidas statybinėms medžiagoms įsigyti. Tačiau iš prie pateikto rašto pridėtų dokumentų: UAB „JS“, II „R1“, II „A1“ 2014-11-17 komercinių pasiūlymų A. Y dėl blokų, medžiagų stogo, grindų, fasado šiltinimui, plastikinių langų pirkimo, UAB „SA“ išrašytų 2010-10-01 kasos pajamų orderio, 2010-10-08 PVM sąskaitos faktūros Nr. 000618, UAB „JS“ 2010-12-01 kasos kvito, UAB „NB“ 2010-11-18 pinigų priėmimo kvito serija BUH Nr. 4374316, negalima vienareikšmiškai spręsti apie Pareiškėjo gyvenamojo namo statybai patirtų išlaidų dydį. Juolab kad dalis minėtų dokumentų tėra komerciniai pasiūlymai, surašyti 2014 m. kainomis (namas statytas 2010–2011 m.), nepatvirtinantys, jog būtent tiek išlaidų Pareiškėjas patyrė įsigydamas juose nurodytas statybines medžiagas. Dalis dokumentų išrašyti pirkėjui Arnoldui Jacunskui, tačiau bylos medžiagoje nėra duomenų, iš kurių būtų galima spręsti apie šio asmens ryšį su Pareiškėju ar jo sutuoktine, jo vaidmenį statant ginčo gyvenamąjį namą. Taigi, Pareiškėjui nepateikus mokesčių administratoriui ginčo gyvenamojo namo statybos išlaidas patvirtinančių *juridinę galią turinčių dokumentų* bei byloje esant VĮ Registrų centro duomenims, jog 2011-06-15 85 proc. baigtumo ginčo gyvenamojo namo atkūrimo sąnaudos (statybos vertė) siekė 334000 Lt, atkuriamoji vertė – 331000 Lt (akcentuotina, jog Pareiškėjo sutuoktinė 2014-01-15 paaiškiniame nurodė, jog namo statybai buvo išleista apie 40000 Lt), mokesčių administratorius patikrinimo metu Pareiškėjo tikrintuoju laikotarpiu patirtas šio gyvenamojo namo statybos išlaidas pagrįstai apskaičiavo remdamasis nepriklausomo turto vertintojo nustatyta atkuriamąja verte.

Byloje nustatyta, kad Pareiškėjas kaip vieną iš pajamų šaltinių ginčo išlaidoms pagrįsti nurodė jam ir jos sutuoktinei dovanotas ir paskolintas pinigines lėšas. Pareiškėjas su skundu centriniam mokesčių administratoriui pateikė paskolos sutarties (raštelio) kopiją, pagal kurią jis iš N. V. 2011-01-15 be palūkanų iki 2015 m. vasario mėn. pasiskolino 500000 rub. grynaisiais, Pareiškėjo sutuoktinė mokesčių administratoriui nurodė pagal 2011-08-29 notariškai patvirtintą dovanojimo sutartį gavusi iš savo mamos B. C. 80000 Lt grynaisiais.

Pažymėtina, jog dėl įrodymų vertinimo, kai, remiantis įvairiais civiliniais sandoriais, įrodinėjamas (grindžiamas) mokesčių mokėtojo gautų pajamų realumas, LVAT, kuris, vadovaudamasis Administracinių bylų teisenos įstatymo 13 straipsniu, formuoja vienodą administracinių teismų praktiką taikant įstatymus, 2007-03-15 nutartyje adm. byloje Nr. A¹⁷-301/2007, publikuotoje „Administracinė jurisprudencija“, 2007, Nr. 11, yra išaiškinęs, jog įrodinėjimo dalykas šiuo atveju yra aplinkybės, ar pinigų sumos mokesčių mokėtojui realiai buvo ar nebuvo perduotos, t. y. gautos ar negautos pajamos. Šios aplinkybės turėtų būti įrodinėjamos tiesioginiais įrodymais, iš kurių galima daryti vienareikšmę išvadą apie įrodinėjimo dalyką sudarančias aplinkybes (pavyzdžiui: mokėjimo pavedimai, patvirtinantys lėšų judėjimą; asmenų, iš kurių pajamos neva gautos, paaiškinimai apie tai, kad lėšos perduotos ar neperduotos; kitų liudytojų, galinčių patvirtinti ar paneigti lėšų perdavimą, parodymai). Įstatymas nedraudžia įrodinėti ir netiesioginiais įrodymais, t. y. įrodymais, daugiareikšmiai susijusiais su įrodinėjimo dalyką sudarančiomis aplinkybėmis (pavyzdžiui: įrodymai apie tai, kokiomis lėšomis galėjo disponuoti asmuo, iš kurio galėjo būti gautos pajamos; įrodymai apie gautų lėšų panaudojimo aplinkybes ir pan.). Tokio pobūdžio bylose išvada apie tai, kad mokesčių mokėtojas nepagrindė pajamų, neturėtų būti daroma vien netiesioginių įrodymų pagrindu (pavyzdžiui, įrodymai apie tai,

kad paskolos davėjas neturėjo teisėtų pajamų). Tokios praktikos LVAT laikėsi ir priimdamas vėlesnes nutartis: 2011-02-04 adm. byloje Nr. A⁴³⁸-201/2011, 2011-04-01 adm. byloje Nr. A⁴³⁸-953/2011, 2011-09-15 adm. byloje Nr. A⁴⁴²-2502/2011, 2015-02-10 adm. byloje Nr. (e)A-110-438/2015, 2015-03-02 adm. byloje Nr. A⁶⁹⁰-556/2015 ir kt.

Taigi, kaip pripažįstama LVAT praktikoje, išvados apie mokesčių mokėtojo tam tikrų civilinių sandorių pagrindu gautų pajamų realumą darytinos sistemiškai bei kompleksiskai įvertinus visus tiesioginius bei netiesioginius įrodymus, pagrindžiančius ar paneigiančius objektyvų pajamų gavimo faktą. Vien atskirų formalių įrodymų (pavyzdžiui, paprasta rašytine ar notarine forma sudarytų sutarčių) apie pajamas pateikimas, nesant realaus pajamų gavimo fakto, patvirtinto visapusiška pajamų gavimo faktinių aplinkybių analize, paties pajamų gavimo nepagrindžia. Tokia išvada darytina ir atsižvelgiant į MAĮ 10 straipsnio nuostatas, įtvirtinančias turinio viršenybės prieš formą principą, pagal kurį mokesčių teisiniuose santykiuose viršenybė teikiama šių santykių dalyvių veiklos turiniui, o ne jos formaliai išraiškai.

Komisijos vertinimu, mokesčių mokėtojo įpareigojimas pagrįsti atitinkamų pajamų šaltinius reiškia, kad jo nurodomi pajamų šaltiniai turi būti realūs, o pateikti įrodymai apie piniginių lėšų gavimą iš atitinkamų šaltinių atspindėti realiai susiklosčiusias faktines aplinkybes. Todėl *turi būti pateikti pakankami ir neginčijami įrodymai, kad atitinkamo dydžio pajamos realiai yra gautos konkrečiu nurodytu būdu iš nurodyto pajamų šaltinio*. Įvertinant gausią LVAT praktiką bylose, kai mokesčių mokėtojai nepagrindžia savo patiriamų išlaidų juridinę galią turinčiais pajamų šaltiniais, pažymėtina, kad LVAT tinkamais pripažįsta mokesčių administratoriaus kontrolės veiksmus, kurių metu vertinama, ar mokesčių mokėtojo deklaruojamas pajamų šaltinis yra realus, ar konkretus asmuo turėjo galimybių pagal atitinkamą (dovanojimo, paskolos ar pan.) sandorį perduoti deklaruojamas pinigines lėšas (pavyzdžiui: 2010-09-20 nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-1103/2010, 2010-12-31 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁷⁵-1853/2010, 2011-09-15 nutartis adm. byloje Nr. A⁴⁴²-2502/2011, 2011-09-05 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁷⁵-928/2011). Tačiau šaltinis turi būti ne tik realus, bet ir turi būti objektyviais duomenimis patvirtintos aplinkybės, kad mokesčių mokėtojas realiai gavo atitinkamų lėšų (pajamų) (LVAT 2011-09-09 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-3513/2011, 2013-04-15 sprendimas adm. byloje Nr. A⁶⁰²-27/2013, 2014-02-12 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-554/2014). Todėl mokesčių mokėtojas negali remtis vien tik tvirtinimu, kad deklaravo atitinkamas pinigų sumas ar galimai jomis disponavo, jas naudojo patirdamas atitinkamas išlaidas, jis turi realiai pagrįsti jo nurodomus piniginių lėšų šaltinius.

Nagrinėjamu atveju ginčo byloje nepateikta pakankamų ir neginčijamų įrodymų, kurie pagrįstų, kad Pareiškėjo sutuoktinės A. Y. mama B. C. *realiai perdavė* dukrai notariškai patvirtintoje 2011-08-29 pinigų dovanojimo sutartyje (notarinio registro Nr. DP-3351) nurodytą grynųjų pinigų sumą. Pažymėtina, jog mokesčių administratorius, atlikęs B. C. operatyvų patikrinimą, nustatė, kad ji neturėjo finansinių galimybių ir negalėjo padovanoti dukrai 80000 Lt grynaisiais pinigais (Šiaulių AVMI 2015-04-30 patikrinimo akto Nr. FR0680-278 2.1 punktas). Mokesčių administratorius kontrolės veiksmų metu nustatė, kad B. C. 2003-12-31 turėto turto (taip pat ir piniginių lėšų) nedeklaravo, ji yra pensininkė, pagrindinis jos pajamų šaltinis – invalidumo pašalpa ir pajamos iš žemės ūkio veiklos. Pareiškėjas skunde Komisijai tvirtina, jog dovanota piniginių lėšų suma yra B.C. , visą laiką gyvenusios kaime, dirbusios fermeje ir gaudavusios gerą atlyginimą, auginusios gyvulius, sukauptos santaupos. Vertinant nurodytuosius argumentus pažymėtina, jog mokesčių administratorius, jo turimais ir Sodros duomenimis, B. C. darboviečių nenustatė, įvertinęs trečiųjų asmenų Inspekcijai pateiktus duomenis, nustatė, jog B. C. iš žemės ūkio veiklos pajamų gavo tik 2005 ir 2006 m., atitinkamai 4955,92 Lt ir 1392,20 Lt, duomenų apie kitais laikotarpiais iš žemės ūkio veiklos B. C. gautas pajamas Inspekcija neturi. Mokesčių administratorius taip pat neturi duomenų apie tai, kad B. C. būtų gavusi turto pardavimo pajamų. Be to, mokesčių administratorius įvertino duomenis apie B. C. sutuoktinio D. C. gautą darbo užmokestį, kitas pajamas, ir padarė išvadą, kad D. C. pastovaus darbo neturėjo, darbo užmokestis buvo menkas, pagrindines jo pajamas sudarė už pridurtą metalo laužą gauti pinigai. Įvertinęs visų šių aplinkybių visumą mokesčių administratorius konstatavo, kad B. C. gaunamų lėšų galėjo pakakti tik būtiniams pragyvenimo poreikiams tenkinti, tačiau nesukaupti 80000 Lt piniginių lėšų

sumą ir ją padovanoti A. Y. Pažymėtina, kad A.Y. 2012-03-19 Šiaulių AVMI pateiktoje 2011 m. metinėje pajamų deklaracijoje iš mamos B. C. danojimo būdu gautų pajamų nedeklaravo.

Komisija, atsižvelgdama į aukščiau nurodytas aplinkybes, susijusias su B. C. finansinėmis galimybėmis sukaupti nurodytą ginčo piniginių lėšų sumą, šių lėšų perdavimu, bei įvertinusi šias aplinkybes visų kitų mokesčių administratoriaus nustatytų faktinių aplinkybių kontekste, daro išvadą, kad mokesčių administratorius pagrįstai 2011-08-29 pinigų dovanojimo sutartį vertino tik kaip formaliai surašytą dokumentą, kuris buvo įformintas siekiant pagrįsti Pareiškėjo ir jo sutuoktinės 2011 m. gautas pajamas ir jų šaltinius.

Komisijos vertinimu, byloje nustatytų šių aplinkybių visuma, kad: Pareiškėjo sutuoktinė 2011-01-15 paskolos raštelio, pagal kurį Pareiškėjas iš N. V. pasiskolino 500000 rub. (43681,50 Lt), kopiją mokesčių administratoriui pateikė tik pakartotinio patikrinimo metu su 2015-04-01 paaiškinimu; Pareiškėjas 2015-04-27 iš A. V. (atkreiptinas dėmesys į tai, kad pinigus pasiskolinusi asmeniu nurodyta N. V.) el. pašto atsiųstame paaiškiniame nurodė pinigus pasiskolinęs iš bendradarbės, su kuria yra pažįstamas ne vienerius metus, gerai sutaria ir pasitiki vienas kitu, visą pinigų sumą gavo grynaisiais, išleido bendriems šeimos poreikiams (nenurodė, kokiems konkrečiai) Lietuvoje tenkinti, tačiau sutuoktinė apie paskolą nieko nežinojo; Pareiškėjo sutuoktinė apie gautą paskolą mokesčių administratoriui nieko paaiškinti negalėjo (2015-04-24 paaiškinimas); paskolos raštelyje nenurodyti skolintojo rekvizitai, todėl mokesčių administratorius negalėjo identifikuoti paskolą suteikusio asmens ir išsiaiškinti jo finansines galimybes suteikti paskolą; paskola suteikta paskolos davėjui ekonomiškai nenaudingomis sąlygomis be jokių paskolos grąžinimą užtikrinančių garantijų, netgi neaptarus skolos grąžinimo sąlygų; *byloje nėra jokių įrodymų, patvirtinančių realų piniginių lėšų perdavimą*; Pareiškėjas, 2015 m. teikdamas paaiškinimus mokesčių administratoriui, nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių pasiskolintų lėšų grąžinimą (pagal raštelį lėšos turėjo būti grąžintos iki 2015 m. vasario mėn.); Pareiškėjas metinės gyventojų (šeimos) turto deklaracijos už 2011 m. neteikė ir gautos paskolos nedeklaravo, leidžia sutikti su mokesčių administratoriaus padaryta išvada, jog pinigai pagal 2011-01-15 paskolos raštelį realiai nebuvo paskolinti, o buvo tik įformintas rašytinis susitarimas siekiant įteisinti Pareiškėjo pajamų šaltinius. Šios išvados nepaneigia ir Pareiškėjo kartu su 2015-12-18 skundu centriniam mokesčių administratoriui pateiktos rusų kalba įformintų dokumentų: N.V. paso, darbo knygelės, pažymų apie N. V. 2008, 2009 ir 2009 m. gautas pajamas, kopijos. Aplinkybė, kad Pareiškėjo nurodomas kaip paskolos davėjas asmuo N. V. yra dirbantis asmuo, 2008, 2009 ir 2010 m. gavo pajamų, nesuponuoja išvados, jog jis, praėjus metams nuo pajamų gavimo, turėjo finansines galimybes paskolinti ir realiai paskolino Pareiškėjui ginče minimą piniginių lėšų sumą. N. V. 2015-09-29 rašytinis patvirtinimas apie piniginių lėšų skolinimą Pareiškėjui, nesant jokių objektyvių grynųjų pinigų perdavimą ir grąžinimą (kaip minėta, pinigai buvo paskolinti iki 2015 m. vasario mėn.) patvirtinančių įrodymų, vėlgi neleidžia daryti priešingos išvados, nei ta, kurią padarė mokesčių administratorius, jog tokia finansinė operacija neįvyko.

Komisija, atsižvelgdama į aukščiau aprašytas ginčo byloje nustatytas aplinkybes, daro išvadą, jog vien tik paprasta rašytine forma surašyto paskolos raštelio ar notarine forma sudarytos dovanojimo sutarties, kaip formalių įrodymų, pateikimas mokesčių administratoriui *per se* negali būti pripažįstamas tinkamu realaus piniginių lėšų gavimo fakto pagrindimu. Pareiškėjas nei mokestinio patikrinimo, nei mokestinio ginčo nagrinėjimo metu nenurodė jokių aplinkybių dėl realaus piniginių lėšų perdavimo, apsiribodamas tik abstrakčiais teiginiais apie piniginių lėšų gavimą. Todėl Pareiškėjo ir jo sutuoktinės pateikti dovanojimo sutartis ir paskolos raštelis, taip pat Pareiškėjo, jo sutuoktinės, paskolą ir dovaną neva suteikusių asmenų paaiškinimai dėl savo nepakankamumo ir abstraktumo negali paneigti mokesčių administratoriaus nustatytų faktinių aplinkybių visetu pagrįstos pozicijos, jog Pareiškėjo (jo šeimos) 2011 m. patirtos išlaidos negali būti grindžiamos Pareiškėjo iš N. V. gauta 500000 rub. paskola ir jo sutuoktinės iš mamos gauta 80000 Lt dovana.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-02-03 sprendimą Nr. 68-24.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos. Mokesčių administravimo įstatymo 164 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad dokumentų, siunčiamų registruotu laišku, įteikimo mokesčių mokėtojui diena laikoma penkta darbo diena, einanti po mokesčių administratoriaus siunčiamos korespondencijos perdavimo paštui dienos.

Komisijos narė, pavaduojanti komisijos pirmininkę

Rasa Stravinskaitė

Komisijos nariai

Andrius Venius

Lina Vosylienė